

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8622010181
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8622010181.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. septembra 2023, v trestnej veci obž. A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní obhajkyne obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-3T/26/2022 zo dňa 12. júna 2023 takto

rozhodol:

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obhajkyne obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-3T/26/2022 zo dňa 12. júna 2023 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

ako otec maloletých dcér J.T.K., nar. XX.XX.XXXX a A., nar. XX.XX.XXXX v A., okres Stropkov ani inde neplnil voči nim vyživovaciu povinnosť, ktorá mu v období od januára 2018 (vrátane) do novembra 2018 (vrátane) vyplývala priamo zo zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov a to vo výške 30 % zo sumy životného minima mesačne na každú zo svojich dcér osobitne k rukám ich matky C. A. a ktorá mu v období od decembra 2018 (vrátane) až doposiaľ bola uložená rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. 7P/46/2018-69 z 29.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 09.01.2019 a to v sume 100,- Eur mesačne na každú zo svojich dcér osobitne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám ich matky C. A. a tak za obdobie od januára 2018 až doposiaľ mu na výživnom vznikol dlh vo výške 11.408,64 Eura.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona, bez zistenia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona okresný súd u obžalovaného výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a súčasne podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie obhajkyňa obžalovaného, čo do výroku o uloženom treste. Po rekapitulácii výrokovej časti napadnutého rozsudku má za to, že aj napriek tomu, ako uvádza súd prvej inštancie na strane 9 svojho rozsudku, že ide o konanie proti ušlému, a uloženie

iného druhu trestu by bolo prakticky nevykonateľné, je toho názoru, že uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému, ako prvotrestancovi, hoci súd výkon tohto trestu podmiennečne odložil, bolo prísnyim postihom obžalovaného, ako dovtedy bezúhonného občana. Čo sa týka výšky uloženého trestu, súd aj napriek tomu, že nezistil žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti, uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, čo je o dva mesiace viac, ako je dolná hranica trestnej sadzby za spáchanie prečinu podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona. Ak aj súd ukladal trest odňatia slobody, mal obžalovanému uložiť trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a teda najnižší možný trest v trvaní 12 mesiacov, pričom k uloženému trestu mohol súd určiť aj kratšiu, resp. primeranejšiu skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, čo mu umožňuje ust. § 50 ods. 1 Trestného zákona. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhla, aby Krajský súd v Prešove zrušil rozsudok Okresného súdu Bardejov, pracovisko Svidník sp. zn. SK - 3T/26/2022 zo dňa 12.06.2023 a uložil obžalovanému iný druh trestu, ako trest odňatia slobody, prípadne uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby s primeranou skúšobnou dobou.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému obhajkyňa obžalovaného podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Úvodom krajský súd konštatuje, že v danej trestnej veci bolo podané odvolanie iba zo strany obhajkyne obžalovaného, a to len čo do výroku o treste, čím sa výroky o vine a právnej kvalifikácii konania obžalovaného stali právoplatnými, a preto neboli a ani nemohli byť podrobné bližšiemu prieskumu.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonne posúdené ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, keďže tento najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať svoje deti (D. B. A. a A. B.) a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší, čím naplnil ako po objektívnej tak aj subjektívnej stránke obligatórne náležitosti súdeného prečinu.

V prieskumnom konaní odvolací súd zistil, že obžalovaný má 1 záznam v registri trestov a to trestný rozkaz Okresného súdu Svidník zo dňa 08.05.2017 sp.zn. 0T/20/2017, právoplatný dňom 19.05.2017, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 roka do 20.05.2018, ako aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov na 18 mesiacov, pričom z dôvodu osvedčenia sa bolo odsúdenie zahladené a na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol odsúdený. V ústrednej evidencii priestupkov Ministerstva vnútra SR má obžalovaný zaznamenané tri priestupky, konkrétne dňa 07.02.2017 bol postihnutý za priestupok na úseku cestnej premávky blokovou pokutou 20,- Eur, dňa 08.11.2017 sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch tým, že rukou odlomil stierač zadných dverí na osobnom motorovom vozidle C. A. a dňa 30.11.2017 spáchal priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm. d/ zákona o priestupkoch tým, že C. A. aj napriek jej prosbe, aby ju viac nekontaktoval, jej poslal 40 SMS správ na jej mobilný telefón, čím ju obťažoval. V ďalších častiach napadnutého rozsudku okresný súd podrobne a precízne rozoberá charakteristiky spracované na obžalovaného ako aj druh a účel trestu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zároveň zaoberal poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom vyhodnotil neexistenciu ako poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona tak aj priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona. S uvedeným hodnotením týchto okolností sa stotožnil aj krajský súd a na ich odôvodnenie v celom rozsahu odkazuje.

Krajský súd následne podrobil prieskumu druh trestu, jeho výmeru ako aj spôsob jeho výkonu a má za to, že prvostupňový súd pri ich určovaní správne a zákone vychádzal jednak z hodnotenia osoby obžalovaného a jednak závažnosti činu. S poukazom na hore uvedené skutočnosti možno konštatovať, že okresný súd v rámci všeobecných zásad platných pre ukládanie trestov dostatočne vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zväžil aj okolnosti na strane obžalovaného. Odvolací súd sa preto stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa ohľadne výšky trestu a spôsobu jeho výkonu, pričom má za to, že uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, teda pri samej dolnej hranici

zákonom stanovenej trestnej sadzby (na 1 až 5 rokov) v plnej miere zodpovedá zásadám pre ukládanie trestov vzhľadom na vyššie uvedené konkrétne okolnosti prípadu a to aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Prihliadal pritom i na spôsob spáchania činu a jeho následok, na hodnotenie osoby obžalovaného, jej pomery a možnosti nápravy, z čoho vyvodil záver, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie takéhoto trestu.

Po vyhodnotení všetkých okolností súvisiacich s rozhodovaním o spôsobe výkonu uloženého trestu bol vyvodенý záver, že sú splnené podmienky ustanovené v § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, a preto bol výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovanému podmiennečne odložený za súčasného stanovenia skúšobnej doby na 2 roky. Odvolací súd má tiež za to, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie takéhoto trestu a účel trestu odňatia slobody sa dosiahne i bez jeho výkonu. Obžalovaný v priebehu plynutia tejto skúšobnej doby spôsobom svojho života a svojím správaním preukáže, či účel trestu sa dosiahne aj bez nariadenia výkonu trestu.

Ohľadne odvolacích námietok obhajkyne obžalovaného je potrebné najprv uviesť, že trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Individuálna prevencia teda spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných, potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trest pritom realizuje svoje poslanie - ochranu spoločnosti niekoľkými funkciami, ako sú represia, resocializácia páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy. Páchatel je pritom súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktoré trestným činom spáchal, kedy je nevyhnutné celkové posúdenie osobnosti obžalovaného, jeho osobnostného profilu, charakterových a psychických vlastností, veku a podobne, ako i individuálne posúdenie pohnútok a dôvodov, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu.

K namietanému výroku o treste a možnosti uloženia kratšieho podmiennečného trestu odňatia slobody, prípadne iného druhu trestu, vychádzajúc zo skutočnosti uvedených v napadnutom rozsudku, týkajúcich sa najmä toho, že obžalovaný aj napriek vedomosti, že má plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči jeho dvom maloletým dcéram (viď schválená dohoda rodičov Rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. 7P/46/2018-69 zo dňa 29.11.2018) si túto aj naďalej riadne neplní, pričom neplatenie výživného bolo šetrené aj britskými úradmi prostredníctvom Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže, kedy obžalovaný ponúkol platbu 120,- libier mesačne na úhradu nedoplatkov (dlžného výživného). V uvedenej veci súd rozhodol, že od 05.06.2022 má pán B. platiť žiadateľke 150,- libier mesačne vždy v 5. deň v mesiaci, kým nebude suma uhradená, čo aj napriek jeho sľubu neplní. Obžalovaný neprispieva na maloleté deti ani inou formou, napr. nepeňažnými darmi (kupovaním oblečenia, stravy, hmotných vecí a pod.), čím sa prejavil jeho bezohľadný a cynický prístup k zabezpečovaniu materiálnych potrieb jeho detí, pričom má zákonnú povinnosť prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Taktiež uloženie iných druhov trestu nie je prakticky vykonateľné, čo už konštatoval aj prvostupňový súd, keďže obžalovaný sa nachádza v cudzine na neznámom mieste a uloženie či už trestu povinnej práce, pri ktorom sa navyše vyžaduje súhlas obžalovaného, trestu domáceho väzenia či peňažného trestu (o úhrade ktorého sú závažné pochybnosti, keďže obžalovaný doposiaľ nie je ochotný aj napriek deklarovanému zamestnaniu platiť ani bežné výživné), by bolo neuskutočniteľné. Taktiež nezakladá sa na pravde tvrdenie obhajoby, že v osobe obžalovaného ide o prvotrestanca, poukazujúc na vyššie zmienený trestný rozkaz. A aj keď sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený, nezahladzuje sa samotné spáchanie trestného činu a pri hodnotení osoby páchatel'a a jeho sklonov k páchaniu protiprávnej činnosti je možné aj na takto zahladené odsúdenie prihliadať. Aj podľa názoru odvolacieho súdu výmera trestu odňatia slobody ako aj dĺžka skúšobnej doby v plnej miere odzrkadľuje nezákonné konanie obžalovaného, spôsobený dlh na výživnom (viac ako 11.400,- Eur), ako aj dĺžku neplatenia výživného, ktoré ani v súčasnej dobe podľa informácie poškodenej nie je riadne a včas uhrádzané.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd riadny opravný prostriedok obhajkyne žalovaného vyhodnotil ako nedôvodný a jej odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Trestného poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľný

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.